Για τα παιδιά όλου του κόσμου

Μαρία Γουμενοπούλου

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
λες και μπαίνω σ' ένα πλοίο για ταξίδι μακρινό

Μαγεμένος αντικρίζω
κάθε τι που δε γνωρίζω
και που τόσο λαχταρώ.

Σαν διαβάζω ένα βιβλίο,
οι φτερούγες μου είναι δύο
και πετώ ψηλά ψηλά,

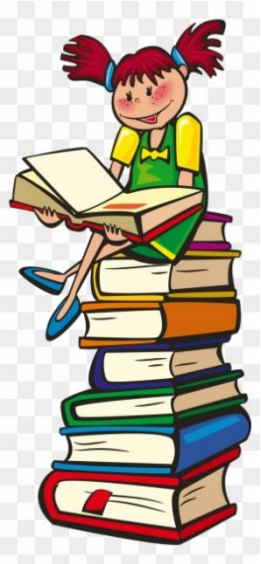

πιο ψηλά κι από τον Άρη
απ' τον ήλιο, απ' το φεγγάρι,
απ' τ' αστέρια τα πολλά.

Δύτης γίνομαι και πάω
μες στις θάλασσες βουτάω
στο γαλάζιο το βυθό,

Αχ, βιβλίο αγαπημένο,
είσαι η πόρτα σου που μπαίνω
σ' έναν κόσμο μαγικό.